

Sumari

- 2 **Tres anys d'Ajuntament democràtic**, Josep Serratusell i Antoni Morillas
- 3 **El lloc dels joves**, Toni Cornellàs.
- 4 **La gestió econòmica de l'Ajuntament**, Rafael Ballús i Molina.
- 6 **Dissenyada una nova imatge de l'Ajuntament**.
- 8 **Entrevista amb Josep Puigdas**, Joan Besson.
- 9 **Casals i colònies per un estiu millor**
- 10 **Presentat el projecte de la nova plaça d'en Perpinyà**.
- 11 **El barri del Congost empieza a ser tenido en cuenta**, Lluís Torres.

El lugar de los jóvenes

Nuestro país tiene una población joven (de las más jóvenes de Europa). Los jóvenes formamos un sector social muy importante y que a menudo es olvidado o marginado, excepto en las declaraciones formales o interesadas por las circunstancias. Lo más frecuente es que se nos diga que somos el futuro y la esperanza del mañana, pero, por otro lado, se nos niega el derecho de trabajar —un 45% de los parados tienen menos de 25 años—.

La delincuencia, las drogas, el pasar de todo, son la última consecuencia de una sociedad que quiere transmitir unos valores a una juventud que no encuentra los caminos y los canales de participación en la construcción de su futuro.

La urbanización excesiva, la masificación, la desaparición de los espacios de juego, la influencia nefasta de los medios de comunicación social, la desigualdad de oportunidades, contribuyen a la marginación de un amplio sector joven.

El Ayuntamiento no puede quedar al margen de todos estos problemas si de verdad queremos un Granollers mejor. Cuando digo el Ayuntamiento quiero decir todo el pueblo.

Por estos motivos, el área de juventud, aún teniendo pocos medios económicos, creó la ponencia de Joventut i Esplai. Gracias al trabajo de unas personas, en forma voluntarística, por primera vez hemos hecho una Semana de la Juventud. Por primera vez tenemos un Casal abierto a todos los jóvenes, mínimamente equipado: vídeo, laboratorio fotográfico, tocadiscos, radio, juegos, biblioteca, revistas, etc., ¡y hasta hacen una revista!

Por primera vez se organiza un curso de monitores de esplai. Por primera vez hemos hecho un festival de rock. Por primera vez abrimos nuevos canales de participación y dinamismo del tiempo libre, en el esparcimiento del niño y del joven. También organizaremos colonias y casas de veraneo, por la decidida voluntad de un grupo de jóvenes que no quieren quedarse marginados ni parados delante de los problemas.

Y todo esto lo hacemos sin triunfalismos, intentando consolidar las cosas que hay, para que más adelante puedan ser mayores. Sabemos que este trabajo aún es pequeño, casi testimonial, pero entendemos que entre todos hemos de poner las piedras para este Granollers mejor, sin partidismos, pero teniendo clara la voluntad de llegar a los sectores más olvidados y más abatidos por la crisis económica.

El lloc dels joves

El nostre país té una població jove (de les més joves d'Europa). Els joves formem un sector social molt important i que tot sovint és oblidat o marginat, excepte en les declaracions formals o interessades per les circumstàncies. El més freqüent és que se'ns digui que som el futur i l'esperança del demà però, per un altre costat, se'ns nega el dret de treballar —un 45 % dels aturats té menys de 25 anys—.

La delinqüència, les drogues, el passar de tot, són l'última conseqüència d'una societat que vol trametre uns valors a una joventut que no troba els camins i els canals de participació en la construcció del seu futur. La urbanització excessiva, la massificació, la desaparició dels espais de joc, la influència nefasta dels mitjans de comunicació social, la desigualtat d'oportunitats, contribueixen a la marginació d'un ampli sector juvenil.

L'Ajuntament no pot restar al marge de tots aquests problemes si de veritat volem un Granollers millor. Quan dic l'Ajuntament vull dir tot el poble. Per aquests motius, l'àrea de joventut, tot i tenint pocs mitjans econòmics, va crear la ponència de Joventut i Esplai. Gràcies al treball d'unes persones, en forma voluntarista, per primera vegada hem fet una Setmana de la Joventut. Per primera vegada, tenim un Casal obert a tots els joves, mínimament equipat amb vídeo, laboratori fotogràfic, tocadiscs, ràdio, jocs, biblioteca, revistes, etc., i fins i tot fan una revista!

Per primera vegada organitzem un curs de monitors d'esplai. Per primera vegada hem fet un festival de rock. Per primera vegada obrim nous canals de participació i dinamització del temps lliure en l'esplai del nen i del jove. També farem colònies i casals d'estiu, per la decidida voluntat d'una colla de joves que no volen quedar-se marginats ni aturats davant dels problemes.

I tot això ho fem sense triumfalismes, intentant consolidar les coses que hi ha, perquè més endavant puguin ser més grans. Sabem que aquest treball encara és petit, quasi testimonial, però entenem que entre tots hem de posar les pedres per aquest Granollers millor, sense partidismes però tenint clara la voluntat d'arribar als sectors més oblidats i més abatuts per la crisi econòmica.

Toni CORNELLAS i ALIGUÉ
Regidor de Joventut

En ocasió del tercer aniversari dels ajuntaments democràtics, va ser demanada una valoració del fet a diversos regidors del de Granollers, d'acord amb l'adjunt qüestionari. Hi responen ací dos consellers pertanyents a grups polítics diversos.

Tres anys d'ajuntament democràtic

1. — En perspectiva actual, quin era el defecte més gros de l'Ajuntament franquista?
2. — En què ha resultat útil, per als ciutadans de Granollers, la coexistència de diversos partits al consistori?
3. — El tret més positiu i el més negatiu d'aquests tres anys de democràcia a l'Ajuntament de Granollers?
4. — Quin sector de la vida local ha millorat més després del canvi democràtic d'ara fa tres anys?

1. — Al meu entendre, el defecte més gros dels ajuntaments franquistes era consubstancial amb el sistema. L'absència d'unes eleccions democràtiques impedièn que fos el mateix ciutadà qui escollís els qui l'havien de governar. Amb això no vull dir que abans es fes tot malament, ni que ara es faci tot bé. Ara, però, és el mateix poble qui jutja els qui el governen i dóna o treu la confiança en exercitar el seu dret de vot.

2. — Crec que ha resultat útil que a l'ajuntament estessin representats la pràctica totalitat dels granollerins, doncs a una ciutat com la nostra es troba gent que pensa de diferents maneres, i els pensaments dels distints sectors han de ser escoltats a la Casa Gran, que és, per definició, la casa del poble, la casa de tots.

3. — Diria que el tret més positiu, i sobretot pensant en el futur, és el fet que hem pogut conviure i, en molts casos, treballar junts, persones de diverses ideologies, amb un objectiu comú: El bé de la ciutat. El tret més negatiu ha estat sens dubte, que des de l'alcaldia no s'hagi entès que una ciutat no és un país, i per la gran proximitat dels veïns amb els qui els representem, el millor és governar sense imposicions de majories, i sobretot quan les diferències de vot entre el partit guanyador i majoritari, i el segon, són tan minses com a la nostra ciutat.

4. — Repeteixo que, al meu entendre, els veïns hem guanyat poder fer sentir la nostra veu a l'ajuntament. Contestant més directament la pregunta diria que, en general, tots els sectors de la vida local han millorat en alguna cosa, però penso que queda molt a fer i, també, que es podria haver fet més. Però, abans, n'havíem d'aprendre.

Josep SERRATUSELL

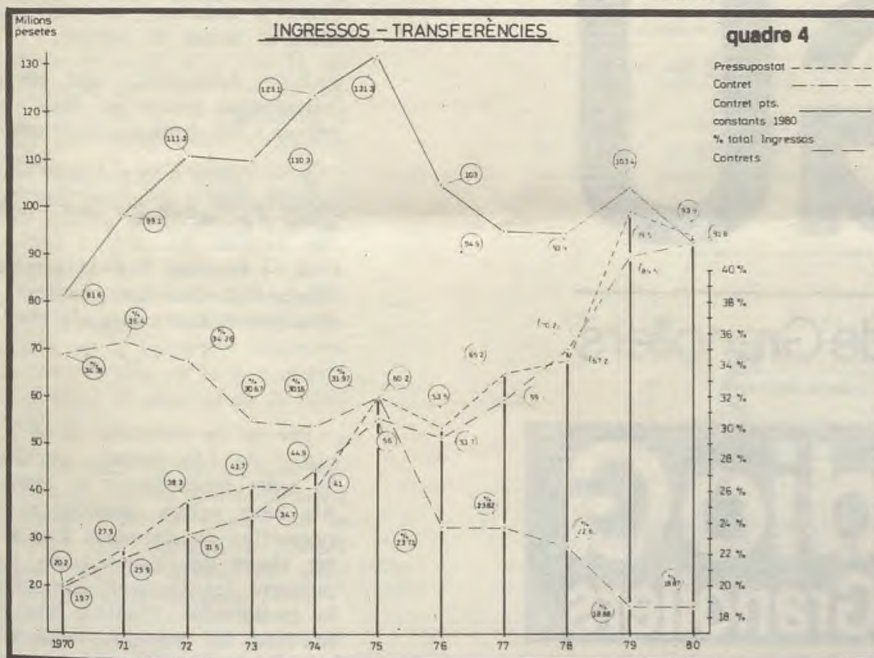
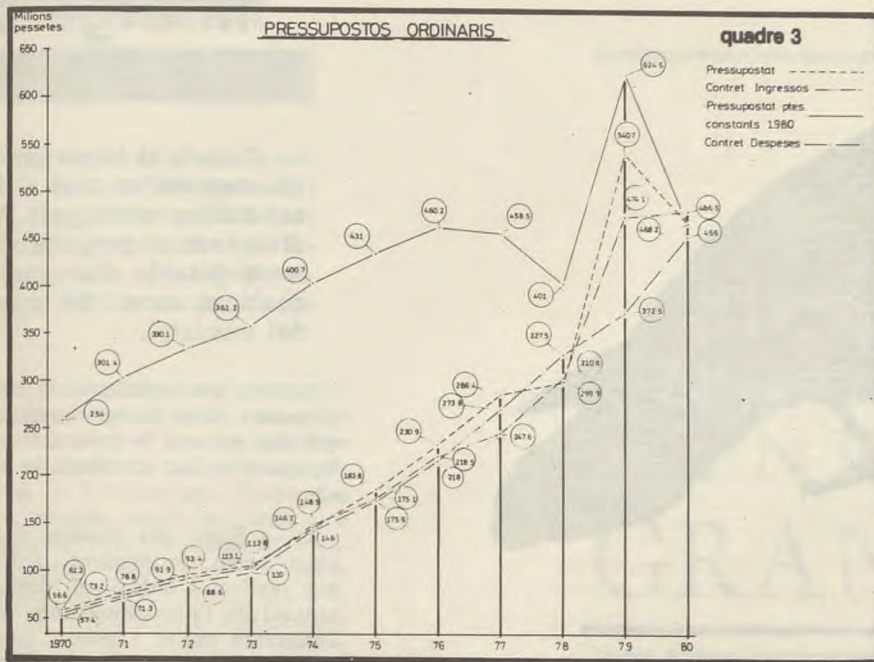
Antoni MORILLAS

Granollers Informatiu n.º 9, Juny 1982

Publicació de l'Ajuntament de Granollers
 Edita: Gabinet de premsa
 Director: Alvar Maduell
 Composició: J. Cabot
 Impremta: Instant-Copy
 Dipòsit Legal: B-13957-80

«Granollers Informatiu» butlletí municipal, té un tiratge oscil·lant entre 7.000 i 11.000 exemplars, i no sempre podrà distribuir-se a totes les cases per

problemes de pressupost. Les persones o entitats especialment interessades a rebre'l, són pregades de demanar-lo.

Els problemes de fons

Aconseguides aquestes millores de gestió i d'imatge, (si més no en part) cal anar a l'arrel, cal definir clarament les causes que l'econo-

mia del nostre Ajuntament no tingui el «bon color», la salut necessària per permetre atendre folgadamente tots els serveis que els granollerins demanen i mereixen. Les

millores de gestió, l'actualització de les ordenances fiscals i l'augment dels ingressos per transferència de l'Estat, han resultat sens dubte mesures beneficioses per a la hisenda municipal, però de vegades no han estat preses amb el previ i necessari estudi de la situació i conseqüències.

Hi ha diversos aspectes que caldria aclarir si volem endegar una política econòmica municipal més racional i sòlida. En primer lloc, un estudi dels pressupostos municipals en els darrers 10 o 12 anys, així com de les respectives liquidacions (quadre 3). Això permetria analitzar les causes endògenes i exògenes dels ingressos i despeses municipals. Per exemple, veure quina ha estat la política del govern central pel que fa a transferències. Comprovar com (quadre 4) si bé en quantitats absolutes els ingressos han augmentat, comptant-ho en pessetes constants, la línia ascendent, a partir de 1975, baixa. Per exemple, analitzar els diversos capítols de despeses. Comparar-los amb els dels consistoris veïns i veure fins a quin punt els ciutadans de Granollers no estan subvencionant involuntàriament, per la via de prestació de serveis, els ciutadans de Canovelles, les Franqueses, la Roca o d'altres municipis de la comarca. Per exemple, comprovar quina ha estat la política d'inversions del consistori en la darrera dècada. I localitzar aquestes inversions públiques a les diverses zones de la ciutat i classificar-les qualitativament.

Així, doncs, aquí hi ha un repte per als estudiosos locals, per als joves economistes especialment. L'Ajuntament pot aportar tota la documentació que calgui. I penso que no fóra cap mala idea donar fins suport econòmic a qui, per pura afició o en realització d'alguna tesi o tesina, es vulgui llençar a la realització d'un treball tan interessant, des de tots els punts de vista.

Rafael BALLÚS i MOLINA
alcalde de Granollers

dissabte, 17 de juliol
plaça de la Porxada
10 del vespre

Danses del Renaixement
per Gruppo di Danza Rinascimentale
i Armonia Antiqua, de Roma

entrada gratuïta
amb el patrocini de l'Ajuntament de Granollers

Un tema digne d'estudi

La gestió econòmica de l'Ajuntament de Granollers

OPERACIONS DE TRESORERIA				
Entitat	Import pendent any 1979	Data cancel·lació	Import cancel·lat	Total pendent a 30 d'abril de 1982
Banc d'Europa	5.000.000	30 - 09 - 80	5.000.000	—
Banc d'Europa	10.000.000	31 - 08 - 81	10.000.000	—
Banc de Sabadell	2.241.637	31 - 03 - 81	2.241.637	—
Banc de Sabadell	3.953.347	31 - 12 - 81	3.953.347	—
Banc de Bilbao	14.000.000	31 - 03 - 82	3.240.000	10.760.000
Banc de Bilbao	5.000.174	31 - 12 - 81	5.000.174	—
Totals	40.195.158		29.435.158	10.760.000
Operacions tresoreria pendents de reintegrar l'any 1979:				40.195.158
Cancel·lacions efectuades:				29.435.158
Total pendent:				10.760.000

quadre 1 Granollers, 25 de Maig de 1982

Amb motiu de la presentació de la segona edició de Granollers, vila oberta, en el breu parlament de cloenda de l'acte, vaig manifestar el meu parer que una ciutat com Granollers necessitava que fossin realitzats i publicats de forma assídua estudis sobre la pròpia realitat granollerina i comarcal. Em semblen prou lloables les coses ja fetes (escadusseres, certament) i, sobretot, les iniciatives com la del Memorial Joan Camps, que promou l'Associació Cultural, amb el suport de l'Ajuntament.

Modernitzar la gestió

Tot i que hi ha una gran diferència entre l'estructura i els objectius de l'administració i els de les empreses, el bé comú demana que les administracions utilitzin cada vegada més tècniques i *modus operandi* «al dia», moderns.

Una qüestió que considero necessari que arribi a coneixement públic i que, d'altra banda, podria ésser d'una enorme utilitat per a una millor gestió municipal, és l'estudi de l'evolució, situació i perspectives de l'Ajuntament com a empresa o grup d'empreses, és a dir, la seva vessant econòmica.

L'Ajuntament de Granollers, del 1979 (i sobretot del 1980) ençà, ha anat introduint mesures que, si bé són d'utilització antiga o gairebé consuetudinària en la part més avançada del sector privat, no eren moneda corrent en els ens públics del país. En primer lloc hom va introduir millores tècniques en la realització de la comptabilitat municipal, prèvia anàlisi d'una situació econòmica que era, d'entrada, una enorme incògnita. Tenir un coneixement actualitzat de la situació econòmica i disposar de les previsions de tresoreria periòdiques i necessàries ha estat, doncs, un pas «revolucionari». Això va anar seguit d'una progressiva eliminació de les operacions de tresoreria que no eren més que crèdits a curt o mitjà termini no comptabilitzats com a tals (quadre 1). Capítol important en aquesta operació de revisió de la comptabilitat municipal, fou la renegociació i inclusió en els comptes municipals de les

pèrdues derivades de Vimugrasa: el deute de 135.000.000 vençut i exigible, fou reconvertit després de llargues negociacions en un crèdit de 115.000.000 a 10 anys i a un interès menor. El deute, també vençut i exigible, de 52.000.000 va ésser renovat en condicions anàlogues (10 anys). Els successius pressupostos de liquidació de deutes, si bé inclouen només una part de l'endeutament municipal (la més ortodoxa) i deixaven fora quantitats importants, van permetre, si més no, saber on érem i pagar moltíssims acreedors. En aquests moments la càrrega financera és de 107.681.710,— ptes. corresponent a les operacions de crèdit que consten al quadre 2.

Guanyar imatge de seriositat

Però aquestes operacions inicials

calia completar-les en tres aspectes, dos dels quals són ja una realitat i el darrer és ben a punt d'ésser-ho. La creació d'un *Servei de Compres* centralitzat ha permès obtenir més agilitat i economia en els subministres. Pensem que l'Ajuntament, per a la prestació dels diversos serveis, adquireix anualment béns per valor de 46.850.000 ptes. (1981). L'adjudicació del *Servei de Recaptació* a un equip de veritables professionals ha donat un altre caire a la dinàmica d'ingressos del municipi, dinàmica que es veia entorpidida, a més de per la tradicional i comprensible reticència dels ciutadans a pagar impostos, per alguna operació de boicot (radicació, contribucions especials del carrer Roger de Flor, etc.), de motivació no estrictament econòmico-jurídica, si tenim en compte la forma amb què ha estat organitzada i la personalitat dels qui dirigeixen, en cada cas, els escamots de reclamants. Finalment, estem a punt d'inaugurar una *Unitat d'Informàtica*, dotada amb un ordinador Hewlett Packard model HP 3000/40. Serà una eina utilíssima, no solament en l'àmbit de la hisenda municipal, sinó en tot el complex mecanisme administratiu que un Ajuntament com el nostre comporta.

DETALL DE LA CÀRREGA FINANCERA DE L'ANY 1982		
Concepte del préstec	Produïda per anteriors Ajuntaments	Produïda per l'Ajuntament actual
Crèdits Vimugrasa	22.372.000	—
Crèdit del pressupost d'inversions	—	15.000.000
Canalització del riu Congost	14.620.590	—
Pressupost de liquidació de deutes n. 2	11.401.106	—
Crèdit del pressupost d'inversions 1981	—	6.800.000
Construcció de Museu de Granollers	6.238.783	—
Pressupost de liquidació de deutes n. 1	5.902.885	—
Pressupost de liquidació de deutes n. 3	4.646.148	—
Construcció de sobreelxidors	4.568.936	—
Adquisició de terrenys per a escoles	4.507.000	—
Construcció pistes d'atletisme	2.483.330	—
Crèdits de la Diputació Provincial	1.074.777	—
Urbanització dels carrers de Girona i Roger de Flor	855.412	—
Obres sanejament	210.743	—
Interessos d'operacions de tresoreria	—	7.000.000
Totals	78.881.710	28.800.000

quadre 2 Càrrega financera total 107.681.710 pessetes

Una nova imatge de l'Ajuntament

l'Ajuntament concedeix a la imatge comú de tots els serveis i, Vicepresident i Josep Maria Civit han de ser el mateix de l'Ajuntament, que incombent i entenedor de signes visuals i de la comunicació

El disseny ha volgut defugir estètiques fugisseres i trets de moda, pel convenciment que no contribuirien gens a l'estabilitat i a la vigència de la imatge de l'Ajuntament. Pretén que la nova imatge pugui ser assumida per tothom i mira de combinar tradició i progrés, modernitat i respecte total a les estètiques vinculades a la majoria de la població. El nou disseny s'ha volgut situar «al nivell d'idees o conceptes que fossin permanents i estables».

L'esmentat manual s'ha dividit en quatre capítols, que són: 1. — El disseny del grafisme; 2. — L'aplicació a papereria; 3. — L'aplicació a comunicació; i 4. — La normativa tècnica i les referències. I tot aquest conjunt projectat sobre les àrees, els departaments, els serveis, els centres, etc., que constitueixen el bloc de l'Ajuntament o s'hi mouen entorn. Els ciutadans atents, segurament han descobert ja que en la papereria provinent de l'Ajuntament, des de fa uns quants dies és utilitzat el disseny de la nova imatge visual.

Com a il·lustració de tot això, al voltant d'aquestes ratlles són publicades unes quantes mostres visuals de la nova imatge que visualment donarà l'Ajuntament de Granollers als seus ciutadans i als seus visitants.

També el nou disseny ha estat aplicat en les pàgines del present butlletí informatiu del municipi.

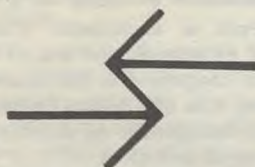
AJUNTAMENT DE GRANOLLERS

6

EMT
 Escola Municipal de Treball
 Institut Politècnic

7

Transports de Granollers

8

GRANOLLERS
 Informatiu (9)
JUNY DE 1982

9

- 6 Encapçalament per a textos provinents de l'Ajuntament.
- 7 Una imatge visual per a l'Escola Municipal de Treball.
- 8 Símbol i lletres específics per al servei de transports locals.
- 9 La capçalera del butlletí municipal.

Dissenya una imatge de Ajuntament

Donada la importància conjunta de la imatge corporativa com a dèntor com a actuacions municipals, Viceplana i dissenyat el projecte de imatge d' Ajuntament. Intenta dotar-lo d'un conjunt d'elements visuals, al servei de la millor imatge del municipi.

Criteris que justifiquen la confecció d'aquesta nova imatge institucional que han estat a la base del desenvolupament de tot el treball de disseny són:

1. — Fixar una imatge municipal identificable, clarificadora i entenedora que unifiqui i ordeni el conjunt del pressiu de l'Ajuntament més enllà de l' llenguatge parlat i escrit. En aquest sentit, els símbols visuals estan destinats a esdevenir un mitjà comprensible al servei de tothom.

2. — Aconseguir una imatge corporativa municipal fàcil de recordar i útil comunicativament.

3. — Oferir a la població informació que l'apropi a la ciutat, ben comprensible i funcional.

4. — Facilitar l'ús de serveis municipals amb l'habitual presència en l'espai públic dels símbols que els identifiquen.

...

Per tal de vehicular la nova imatge visual de l'Ajuntament de Granollers ha estat confeccionat un manual, on els seus autors consideren «la normativa on descansa tota la ideologia visual de l'Ajuntament» i on es projecta tot l'aparell comunicatiu de la corporació». Finalitat d'aquest manual és fer possible l'aplicació dels criteris dissenyats i el compliment de les normes que s'hi proposen.

1

GU

2

Guardia Urbana de Granollers

3

Ràdio G
Ràdio Granollers
FM 102.3 MHz
Emissora Municipal

Torras i Bages 15
Telèfon 870 57 95
Granollers

4

- 1 El nou símbol de l'Ajuntament.
- 2 Logotip de la Guàrdia Urbana.
- 3 i 4 Les noves representacions de l'emissora municipal, Ràdio Granollers.
- 5 El rètol de la plaça de la Llibertat inaugura el nou estil de plaques indicadores dels noms dels carrers urbans.

5

Amb el pressupost d'un milió de pessetes

Casals i colònies per a un estiu millor

Els grups d'esplai de sis barris de Granollers estan preparant diverses activitats per tal d'oferir als nois i noies de llurs barris la possibilitat de gaudir d'un estiu una mica millor. Intentarem ací explicar en què consisteixen i quina finalitat persegueixen els casals d'estiu i les colònies.

Una mica d'història

L'estiu passat, l'Ajuntament va promoure, mitjançant la ponència de Joventut i Esplai, la realització d'una nova experiència a Granollers: els casals d'estiu.

Els grups d'esplai dels barris Ponent, Sota el Camí Ral i Quatre Barris, van organitzar cadascun el seu casal amb un programa d'activitats al llarg de quinze dies.

Aquests grups han anat duent a terme la tasca necessària de fer esplai als barris amb una decidida intencionalitat educativa, tant a nivell personal (creativitat, progrés personal, sentit crític, sentit de la gratuïtat, etc.)

com col·lectiu (vida de grup, convivència, participació ciutadana, descoberta de l'entorn, etc.) combinada amb una acció pel millorament de les condicions de vida dels barris.

Al llarg d'aquest curs, tres barris més han iniciat, periòdicament, les seves activitats d'esplai: Palou, Can Gili i Can Bassa.

Darrerament, aquests sis grups s'han constituït en coordinadora d'esplais als barris amb la intenció d'unificar esforços, augmentar, així, la qualitat del servei que estan oferint i anar escampant a la resta dels barris aquesta proposta.

Actualment aquests grups, formats per uns 30 monitors, estan preparant

les activitats d'estiu per a 250 nois i noies amb un pressupost d'un milió de pessetes, tres quartes parts del qual les aportarà la ponència de l'Ajuntament i la resta els participants.

Casals d'estiu

Aprofitant les vacances escolars, el casal es realitza en un local dins la ciutat, s'organitzen una sèrie d'activitats lligades entre elles, dirigides a omplir creativament el temps lliure dels nois i noies.

Les activitats més habituals d'un casal són: Tallers de manualitats, d'expressió, sortides d'un dia, jocs, piscina, visites culturals, etc.

La durada i l'horari del casal depenen de la disponibilitat dels monitors. En el nostre cas, dos seran d'una setmana i quatre de dues (vegeu quadre 1, amb les dates).

Colònies d'estiu

Hi ha un fet que les diferencia completament dels casals, malgrat que hi tinguin molt a veure pel que fa a la programació d'activitats. Les colònies són fora la ciutat, en contacte permanent amb la natura. Això transforma

DADES DE LA PROGRAMACIÓ D'ESTIU

	Casal d'Estiu	Colònies
Quatre Barris	5 - 17 de juliol	18 - 25 de juliol
Can Gili	2 - 14 d'agost	25 - 31 de juliol
Palou	17 - 24 de juliol	25 - 31 de juliol
Camí Ral	16 - 29 d'agost	18 - 25 de juliol
Can Bassa	5 - 17 de juliol	18 - 25 de juliol
Ponent	26 de juliol a 1 o 8 d'agost	12 - 18 de juliol

quadre 1

COLÒNIES

	Normal	Semi-beca	Beca
1 fill	4.000'—	2.500'—	1.000'—
2 fills	3.000'—	2.000'—	1.000'—
3 fills	2.500'—	1.500'—	1.000'—
Més de 3	2.000'—	1.000'—	1.000'—

CASALS

	Normal	Semi-beca	Beca
1 fill	600/400	300/200	100'—
2 fills	400/200	200/100	100'—
3 fills	300/100	100'—	100'—
Més de 3	200/100	100'—	100'—

quadre 2

Entrevista amb Josep Pujadas

“Socialisme i democràcia, dos conceptes estretament lligats”

La vàlua dels individus, a la nostra societat, cal mirar-la per la capacitat de treball i, també, d'adaptació. Formular judicis sense tenir en compte aquests detalls és anar venut. I la classe política no és cap excepció. En Josep Pujadas i Maspons, actual tinent d'alcalde i president de la comissió de Serveis, és un element amb projecció, de present i de futur. Li agrada treballar, se sent socialista, rebutja els extrems i s'estima, molt, Catalunya.

Com a polític: confiança en el futur

—Desmuntar tota una dictadura i engegar un estat de dret és un tasca gegantina. Està aconseguint la democràcia aquí, els seus objectius?

—Jo diria que relativament. Sí, en el sentit que els ciutadans, el poble, està comprovant com amb el nou règim les coses funcionen millor, malgrat la crisi econòmica i l'atur. Hi ha més honestat i, especialment, hi ha una possibilitat de diàleg que ens equipara tots a l'hora d'establir i determinar les nostres relacions, siguin individuals o siguin col·lectives. No, perquè continua havent-hi un sèrie de forces socials —els anomenats poders fàctics— que són reacs a assumir la nova situació. Això sempre és perillós i cal no perdre-ho de vista.

—Del que dius es pot desprendre una conclusió: Els ciutadans han sabut captar la nova situació, però la classe política no ha sabut integrar-hi tot-hom...

—Tens raó, però no parlaria de fracàs. D'acord que entre els polítics hi ha gent mediocre que no serveix per a la funció pública. Però també hi ha moltes persones que estan desenvolupant un treball excepcional. De qualsevol manera, aquesta és una fase de rotatge de la qual tots haurem de treure conclusions en el seu moment. Hi ha gent, capacitada per a servir la comunitat, que no necessàriament ha d'ocupar càrrecs polítics. I penso que precisament aquest és un dels grans avantatges de la democràcia.

—La possibilitat d'evolució ve determinada per l'existència de distintes alternatives ideològiques. Tu has escollit el socialisme: quin és el model que defenses?

—El socialisme democràtic. Per a mi, socialisme i democràcia són dos conceptes estretament lligats i que tenen, per tant, una gran projecció de futur sense oblidar el present. Si abans deia que la democràcia fins ara ha aconseguit relativament els seus objectius és per la manca d'una veritable reforma social que sense cap mena de traumes faci més justa la nostra societat. El socialisme és capaç de propiciar-la.

—Però el socialisme, d'una forma sútil, es convulsiona a casa nostra. El recent congrés dels socialistes de Catalunya n'és una prova. És sana, per al partit, l'existència de distintes tendències en el seu si...?

—Sí, perquè es fa palès un dinamisme, unes inquietuds, que han de redundar en benefici de l'alternativa que el socialisme representa. A més a més, aquestes tendències, que són honestes, resulta que no estan distanciades i que hi ha una gran quantitat de punts de coincidència. Penso que, en aquest sentit, les conseqüències del congrés seran integradores.

—O sia, que l'exemple dels comunistes catalans difícilment es repetirà entre les socialistes?

—De cap manera. Ells s'han trobat al mig d'un debat intern que ha arribat per diversos canals, i on situacions externes al propi comunisme català no han estat alienes. Pel contrari, en el cas dels socialistes, les diferències vénen de la diferent manera d'entendre el paper que el PSC ha de tenir a Catalunya. Uns creuen que ha d'haver-hi una major projecció a nivell institucional i altres defensen una actitud molt més pràctica quant al treball de base.

Com a granollerí: Satisfet del canvi

—Passem a casa. Com ha contestat Granollers a la nova situació?

—La població, socialment i políticament, ha contestat bé. El nivell de participació en les consultes electorals ha estat sempre alt i aquesta és una prova clara del grau de sensibilització. És cert, però, que hi ha sectors de la població que, per conductes totalment legals —cal matisar-ho bé—, es resisteixen a assumir la nova realitat. Penso que és comprensible perquè aquestes persones, que estan perfectament localitzades ideològicament, en l'antic règim les coses els anaven excessivament bé i ara, amb la democràcia, no tenen la situació de privilegi a què havien estat acostumades.

—La Intersectorial reflectiria aquesta, diguem, resistència...?

—D'entrada reconec que la Intersectorial té dret a defensar els seus interessos i qualsevol acció en aquest sentit em sembla legítima. Com a conse-

(segueix a la pàg. 10)

En Josep Pujadas neix al barri de Sant Miquel, de la nostra ciutat, el 17 de maig del 1954. És casat. Estudia primària i batxillerat a l'Escola Pia, mentre que el pre-universitari el realitza a l'Institut. L'any 1976 es gradua a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Barcelona.

Professionalment, exerceix de professor a l'Escola del Treball de Granollers des del 1975.

Políticament, la seva trajectòria l'inicia en els GER (Grups d'Estudiants Revolucionaris), vinculats al PSAN, en la seva estada a la Universitat. Aquests grups s'integren a Convergència Socialista (1975), confirmant-se en el PSC-Congrés (1976), després de l'escisió. El 1978 es converteix en militant del PSC. Des de llavors i fins al 1981 és el seu primer secretari a l'agrupació local i actualment és membre de la seva executiva.

El barrio del Congost empieza a ser tenido en cuenta

No hay duda de que los vecinos del barrio del Congost de nuestra ciudad recordarán de una manera especial las Festes de l'Ascensió de 1982. Al margen de la organización de actos tales como el homenaje a la tercera edad y la elaboración de los «capgrossos», por encima de ellos hay que destacar la inauguración de la plaça de la Llibertat, un espléndido espacio urbanizado para gozo y disfrute de todo el vecindario.

El presidente de la asociación de vecinos, José Hernández, y los vocales, Juan Barbancho, Eduardo Curado, Antonio Hernández y Lucas Garrigol, son también participantes de la satisfacción que supone tener una zona verde en pleno centro del barrio. Todos ellos están convencidos de que la inauguración de la plaza es el acontecimiento más importante que ha vivido el barrio del Congost, una zona a menudo olvidada —ignorada incluso— que se incorpora a la vida social de Granollers con orgullo y ganas de trabajar.

La reivindicación de las calles

De todos modos, hasta llegar a hoy, muchas vicisitudes han jalonado el camino de una asociación que —creada en 1976— nació por la necesidad de dar una solución a un determinado problema. En el caso concreto del barrio del Congost, el de arreglar y acondicionar las calles. «Las calles estaban desastrosas y de ningún modo se podía seguir así por más tiempo». Para los miembros de la asociación, las calles —Puiggraciós, Céllecs, Gaudí y Monturiol— no eran otra cosa que estercoleros.

El problema de las calles ha sido el más grave que ha tenido el vecindario y la asociación. Las evasivas eran la respuesta más habitual por parte de la Administración. El hecho de que la asociación no estuviese legalizada también dificultó el que se encontrase una salida rápida al conflicto. Sólo con una gran presión popular fue posible hacer ver a la Administración que hacía falta una solución inmediata.

Aún recuerdan —y no agradablemente— en el barrio, las manifestaciones en el puente sobre el Congost, duramente reprimidas por las fuerzas de seguridad.

Una zona en continuo conflicto

Otros problemas puntuales han tenido en vilo constantemente a los vecinos. Por ejemplo, los propietarios de unos pisos de alquiler de la travesía de Antoni Gaudí querían que sus habitantes comprasen las viviendas bajo la amenaza —en caso de no hacerlo— de ser expulsados de las mismas. Coincide la circunstancia de que los mencionados bloques de pisos no es-

taban legalizados y en el Registro de la Propiedad constaban como zona de cultivo. «Querían vender los pisos para cargar todos los gastos posteriores a nuestras espaldas». Por no tener, los bloques no tenían asignado ni el nombre de la calle.

Los vecinos se quejan también de no recibir el agua en condiciones y acusan directamente a quien realiza el suministro: Aguas Potables del Vallés, S. A. «Es un agua malísima. Tanto para la comida, la lavadora, etc., es inutilizable». En algunos bloques el agua se distribuye a través de cisternas que, según los vecinos, no cumplen las mínimas garantías sanitarias. «Estas cisternas no se limpian y el agua acumulada durante cierto tiempo forma un cacao...». Por otra parte, algunos vecinos reciben agua de una compañía de Canovelles, hecho que, parece ser, roza con la ilegalidad.

El último problema que se le ha planteado a la asociación es el referente a tres bloques de la inmobiliaria Spai. A los tres años de haberse construido —y teniendo diez de garantía— a los mencionados bloques se les está levantando de manera sorprendente toda la terraza, hecho que causa en días de lluvia un auténtico diluvio en los pisos. «Poca cosa podemos hacer. La empresa se lava las manos y para entrar en pleito con ella, el abogado nos pide doscientas mil pesetas y sin garantías de éxito».

Un barrio sin servicios

La más absoluta falta de servicios en el barrio obliga a los vecinos a trasladarse al centro urbano de Gra-

Presentat el projecte de la nova plaça d'en Perpinyà

El dia 28 de maig, a la sala de plens de l'ajuntament, va celebrar-se un acte d'informació pública, il·lustrada amb diapositives, sobre el projecte de nova ordenació i urbanització de la plaça d'en Perpinyà, reservada exclusivament a vianants.

Obrí l'acte el regidor Josep Pujadas, president de la comissió municipal d'Urbanisme, el qual digué que, estant el projecte en període d'informació pública, quedava obert a opinions, crítiques, suggeriments, i que serien recollides les eventuais modificacions proposades.

Seguidament va prendre la paraula l'aparellador municipal, Jordi Colom, el qual explicà oralment totes les característiques del projecte, elaborat a base d'aprofitar elements ja existents i incorporar les millores oportunes. Aquest projecte, obra de Maria Gispert, contempla un espai, retallat a la plaça, a la banda del carrer de Joan Prim, destinat a parada d'autobusos, de manera que no entorpeixin el trànsit; l'exclusió de vehicles a tota l'actual plaça i als carrers adjacents —només la

càrrega i descàrrega està prevista a determinades hores del dia—; la nova pavimentació; conservació dels actuals quatre grans arbres; noves línies d'arbres vistosos i acollidors; fanals de material «anti-vandàlic»; bancs resistents i de disseny més modern; atenció a la visualitat general i un gran quadrat geomètric, al centre del qual podria tornar a ser instal·lat un sortidor; passos per a minusvàlids; etc.

Acabada l'exposició oral foren projectades algunes diapositives per tal de fer més comprensible visualment el projecte explicat. Les intervencions del públic foren abundoses i algunes fins apassionades. Algú va dir que millor no posar sortidor si no havia d'estar sempre net i netejat; un altre opinà que millor seria una font que un sortidor; d'altres comentaren la conveniència o no de l'aparcament, la mena de públic que frequenta la plaça, la instal·lació de taules de bar... Punt ben debatut va ser si la plaça l'havia de constituir un quadrat geomètric sobreposat o bé si la plaça era ja creada pels edificis que actualment la formen.

(Ve de la pàg. anterior)

radicalment l'experiència que viuen els nois, aportant-hi noves possibilitats de creixement personal i col·lectiu.

Enguany els barris inicien l'experiència de fer colònies a la casa de Sant Cristòfol de Vespella (Gurb), a la comarca d'Osona. S'ha volgut començar amb realisme, evitant aventures que, malgrat haver donat una aparença de gran muntatge, podien fer perillar el futur dels grups, perdent-se el treball que s'ha fet fins ara.

Per això s'ha previst que es realitzin tres tandes de colònies d'una setmana cadascuna, agrupant nois i monitors de diferents barris.

Com es faran les inscripcions

En principi, s'ha previst que les places pels casals i les colònies siguin ocupades pels nois i noies que normalment assisteixen als grups d'espai.

Solament en cas que sobri algun lloc s'agafaran inscripcions d'altres nois.

Cada barri recollirà les seves sol·licituds al lloc i a l'hora que s'anunciarà oportunament en uns cartells que s'estan confeccionant.

Els altres podran adreçar-se al Casal del Jove (plaça de l'Església, 5).

Pensant en els destinataris d'aquestes activitats, s'ha previst un ampli ventall de possibilitats per a sol·licitar beques que alleugeriran substancialment el preu inicial (quadre 2).

**Carmina PUIG,
Toni PORTA
i Quim AROLAS**

(Ve de la pàg. 8)

ller no he tingut gaires oportunitats de tractar amb els seus representants, però em consta que el grau de col·laboració de la Intersectorial envers l'Ajuntament no ha estat el desitjat. I que quedi clar que, des de l'Ajuntament, intentem afavorir el diàleg.

—Potser aquesta postura de poca col·laboració vingui determinada per uns interessos polítics que en les properes eleccions es podrien concretar en una candidatura independent...?

—No descarto en l'actual postura de la Intersectorial una intencionalitat política que sí, que es podria concretar en les properes eleccions municipals amb una alternativa clara.

—Que podria pesar...

—No ho desitjaria pas, ja que no tinc garanties, entre cometes, de la gent que pugui haver-hi al darrera. Amb això no vull menysprear les persones que optessin per presentar-s'hi, no. Vull dir, senzillament, que tots sabem els objectius que persegueixen les persones que podrien patrocinar aquesta alternativa. Algunes de les quals, per cert, són poc simpatitzants amb l'actual sistema.

—Segons tu, doncs, la pugna tornarà a estar centrada entre PSC i Convergència i Unió, no?

—En teoria, penso que sí. El que és segur és el fet que, si hi ha una alternativa independent, no serà pas als socialistes a qui farà més mal.

—Una victòria socialista sembla garantida...

—Garantida, no. Però tinc confiança en els granollerins i crec que sabran valorar la nostra acció de govern, malgrat les errades que sens dubte també hem pogut tenir. Hem intentat donar una imatge d'honestedat, hem perseguit una dignificació de l'administració municipal i s'ha racionalitzat la hisenda pública.

—Quina seria l'estratègia, cas de guanyar, del teu partit?

—No ho sé però crec que s'intentaria compaginar la continuïtat amb la renovació, que sempre és necessària. Estem en condicions d'incorporar elements de gran vàlua.

—Actualment ets tinent d'alcalde, als teus 28 anys. No em diguis que no t'agradaria ser alcalde...

—Sóc granollerí i m'estimo molt la meua ciutat. Ser alcalde pressuposa un càrrec d'alta responsabilitat al qual difícilment es pot accedir si no es té un cúmul d'experiències importants. A hores d'ara no sé tan sols ni si em presentaré a les properes eleccions. El desgast personal és molt important i hi ha altres factors que també cal tenir en compte. Ja en parlarem...

Com a humà: L'home, la gran solució

—Hem enfilat la recta final del segle XX. Els avenços tecnològics i un difícil equilibri internacional, dia a dia, estan desplaçant el protagonisme de l'home. Estem en una època de trencament?

—Des del punt de vista que estan variant unes normes de vida fins ara seculars, evidentment que sí. L'home, però, està absolutament capacitats per a trobar fórmules alternatives de relacionar-se. És una constant històrica que cal assumir. La funció de l'individu, en el si de la societat, ha de continuar essent important.

—Sempre i quan aquesta funció sigui d'una manera digna...

—És clar. Cal cercar solucions als problemes materials més immediats de la nostra existència, de la nostra societat. No es tracta de fer demagogia sinó de treballar, cada dia, per fer-ho possible.

Joan BESSON

nollers, ciertamente alejado. Por ello reivindican que les sean atendidas sus necesidades, que en principio se resumirían en la instalación de un dispensario y en la habilitación de un local social para todo el barrio. En él deberían tener cabida los ancianos, los jóvenes, una biblioteca, la asociación, la asistencia social, etc., etc. En definitiva, debería ser el hogar del barrio.

«Todo se puede resumir en un nuevo local de asociación más amplio, con varios departamentos, donde tengan cabida todas las actividades sociales, recreativas o culturales que se llevan a cabo en el barrio».

Entre ellas cabe destacar las del grupo de danzas regionales, las del curso de catalán para adultos (ya finalizado), las de la asistente social (que semanalmente visita el barrio) o las del futuro curso de fotografía que está a punto de iniciarse.

La plaça de la Llibertat

La actualidad inmediata es más satisfactoria. El pasado 19 de mayo, y con ocasión de las «Festes de l'Ascensió», el barrio del Congost vivió

quizá una de sus jornadas más felices: la inauguración de la plaça de la Llibertat, acto presidido por el presidente de la Diputació, Francesc Martí i Jusmet, y el alcalde, Rafael Ballús. **«Ha sido una gran victoria para nosotros, pues casi sin reivindicarla hemos conseguido la urbanización de una de las mejores plazas de Granollers».**

Los miembros de la asociación están agradecidos al actual consistorio por las atenciones que ha dispensado al barrio. **«Para nosotros ha sido muy importante tener por primera vez en el Ayuntamiento unas personas que se preocupan por los barrios humildes y trabajadores».**

Las relaciones con el actual consistorio son, de momento —precisan en la asociación—, excelentes. La urbanización de la plaça de la Llibertat no debe ser ajena a la buena marcha de estas relaciones.

Alguna que otra asociación de vecinos de Granollers no está del todo conforme con la gestión municipal. Pero, en el barrio del Congost, sin llegar a la complacencia general, lo que sí resaltan es la capacidad de comunicación, la apertura de vías de diá-

logo con el Ayuntamiento. **«Ahora se nos escucha y se nos atiende. Se puede dialogar y esperamos que ello dure mucho tiempo».**

El barri del Congost y Granollers

Como otras asociaciones de nuestra ciudad, la del Congost lamenta la falta de contacto entre las distintas asociaciones de vecinos de Granollers. Creen necesario restablecer la comunicación que existía en la ya fenecida Coordinadora de Asociaciones, enterrada por las inhibiciones de unos y las irresponsabilidades de otros.

En el Congost opinan que la incomunicación entre las asociaciones les puede hacer perder de vista los objetivos fundamentales que tienen marcados y que les son comunes a todas ellas. Consideran peligroso el caer en un localismo excesivo, cosa que perjudicaría gravemente al movimiento asociativo. **«Nos uníamos todas las asociaciones para hacer presión. Ahora, al no ser necesaria tanta presión, cada una trabaja independientemente de las demás».**

Finalmente, los miembros de la asociación hacen un llamamiento a los vecinos del Barrio, a los cuales piden más colaboración para poder llevar a cabo todos los proyectos que tienen en la mente. **«Para la cantidad de vecinos que vivimos aquí, hay un número ridículo de socios. Todo lo que hacemos no es por lucro personal sino para beneficio de todo el barrio».**

La asociación pide también continuidad, que la unión que ha existido en el barrio para presionar sobre temas concretos perdure posteriormente para, de este modo, conseguir mejorar paulatinamente las condiciones de vida. Sólo así —piensan ellos— se podrá luchar, por ejemplo, por la construcción del polideportivo, una aspiración general de todos los vecinos.

Lluís TORRES i GARRIGA

FICHA DE LA ASOCIACION DE VECINOS DEL BARRIO DEL CONGOST

- Fundada el año 1976.
- Cuenta alrededor de 250 socios.
- Se extiende desde la calle Monturiol a la Carretera de Caldes y desde el Passeig Fluvial a la vía férrea de Barcelona a Puigcerdà.
- Ha editado un boletín informativo en el curso de su existencia.
- La junta directiva está compuesta por:

Presidente: José Hernández
 Secretarios: Santiago Rodríguez y Honorio Llanos
 Tesorero: Restituto Villena
 Vocales: Juan G. Barbancho
 Eduardo Curado
 Lucas Garrigol
 Antonio Hernández
 Mariano Polo